

af Betragtninger, som vise hen til Statens almindelige Gøse til at udrede de forøgede Udgifter, men i Kraft af det ganske almindelige og ganske udenfor denne Sag liggende politiske Spørgsmaal om Tillid eller Iste-Tillid, og at man fordi der ikke bestaar det venstrelige Forhold, som man saa særdeles meget ønsker at se tilveiebragt mellem Regjeringen og den bevilgende Magt, negter at opfylde de Fordringer, der gjennem Regjeringen gjøres til Bedste for et stort Antal af Landets Borgere, der have et billigt Krav paa at komme i Betragtning. Det er ad en Omvei, de Herrer saaledes gjøre deres Misfornøjelse gjældende med Ministeriet; det gaar lidt til som i Komedien, hvor Slaget fingers rettet mod een Person, medens Enden af Stoffen spisser over og rammer en ganske Anden. De Herrer lade, som om de ville slaa Ministeriet, men den, de i Virkeligheden ramme, er Embedsstanden. De Argumenter, der anføres for denne Fremgangsmaade, indskrænke sig væsentlig til de tre, som ere anførte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), og skjøndt den høitæredede Finansminister har indbegaaet den fra sit Standpunkt, tror jeg dog, at det er ganske rigtigt at dvæle noget nærmere ved disse tre Betragtninger for at paavise, hvad jeg tror, det vil være let at paavise, at for det Første disse Betragtninger ikke i og for sig ere rigtige, ikke ere stemmende med de virkelige Kjendsgjerninger, om der end i dem ligger Kjendsgjerninger, der ere ubestridelige, og at dernæst de Slutninger, man vil drage af dem til nærværende Sags Behandling, ikke have nogen virkelig Hjemmel. Hvis Folkethinget endnu staar i den Formening, at vor Embedsstand er meget for talrig, og at der med Fordel for det Almene kan gjøres betydelige Reduktioner i deres Antal, og hvis det tror, at det er Regjeringen der har modsat sig, at der gjennem en parlamentarisk Kommission bliver anstillet de fornødne Undersøgelser om alle Grenene af vor Bestyrelse og Forvaltning, saa er det lige blevet anført af den høitæredede Minister, at det i alt Fald ikke er den nuværende Regjering, der i den Henseende har modsat sig Folkethingets Billie. Jeg skal minde om, at Forslaget om en parlamentarisk Kommission laa for i Sessjonen 1867—68, da der sad et Ministerium — Ministeriet Frijs — der ved sin Tiltrædelse ganske vist nød en overordentlig Tillid og Tilslutning, om ikke hos hele Mjertallet i dette Thing, saa dog i alt Fald hos adskillige Medlemmer af dette Mjertal, der nu staa som dets Ordførere, og at færlic det

ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds var en særdeles varin Ven af og befandt sig i det mest fortreffelige Tillidsforhold til Ministeriet og dets Chef endnu paa det Tidspunkt 1867—68, paa hvilket Spørgsmaalet om den parlamentariske Kommission forelaa, og kom til Afstemning her i Thinget, men forkastedes med 45 Stemmer mod 45. Det er altsaa noget ubilligt, naar de Herrer ville hjemføge det foregaaende Ministeriums mulige Synner i den Retning ikke alene paa den nuværende Regjering, men, som jeg før anførte, paa Embedsstanden, der bliver den, som i Virkeligheden rammes af Slaget. Men dernæst maa det jo erindres, at, hvad en tidligere Regjering har modsat sig, og hvad Galodelen af dette Thing ligeledes har modsat sig, var paa ingen Maade en Undersøgelse af Statens Administration, det var ikke i hjernefte Maade selve Prøvelsen af det Spørgsmaal, om Embedsstanden var for talrig, eller om den ikke med Held kunde reduceres, men det var udelukkende en saadan Prøvelse, foretagen gjennem en parlamentarisk Kommission. Der var i den Periode en fornellig sygelig Lyft til parlamentariske Kommissioner; der gjordes Forslag snart fra den ene, snart fra den anden Side om Nedsettelse af parlamentariske Kommissioner, og det syntes virkelig, som om det tilsidt meget mindre var Gjenstanden, det kom an paa, end en Benyttelse af dette ikke hidtil anvendte grundlovmæssige Middel, som laa dem saa særdeles meget paa Hjerte (Afbrudelse af Frederiksen). Ja, det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds vil ikke ret gaa ind paa denne Betragtning, men han var ogsaa en af dem, der var saa overordentlig forlegen for at faae en parlamentarisk Kommission. Det var som sagt en Periode, hvor en parlamentarisk Kommission var i den Grad efterspurgt, at næsten en hvilken som helst Opgave, som maatte blive stillet, vilde man have begejstret sig for, blot man kunde faae en saadan parlamentarisk Kommission nedsat til at tumle med den. De, der stemte imod dette Forslag, gjorde det for en overveiende Del, fordi de ansaa det for mindre rigtigt, at slike Undersøgelser førtes ud over Sessjonens Grænser, og at man benyttede Formen af en parlamentarisk Kommission med Hensyn til Arbejder, der meget vel lode sig udføre ved de almindelige konstitutionelle og parlamentariske Midler i selve Sessjonen, og uden Brug af dette lidt høitlindende og pretentjose Navn. Den sidste Tale, der talte imod en parlamentarisk Kommission, var det ærede Medlem, der sidder her foran, det ærede Medlem for Thi-